

Retsensioon Silja Trisberg Muusikateraapia algkursuse lõputööle Muusika kui neutraalvesi kallaste vahel. Muusikateraapia kui vahend liikumiseks kaldast kaldale.

Silja Trisberg lõputöö käsitleb tema poolt läbiviidud muusikateraapia praktikat ja analüüsi 12.aastase poisslapsena, kellel on närvisüsteemi ülitundlikkusest tingitud tahte kontrollimatud tikid. Klient on ülitundlik ning teraapia põhiliseks eesmärgideks on pöörata tähelepanu sotsiaalsele suhtlemisele ning käsitleda tervisliku toitumise kontekstis koolilõuna söömist. Iga muusikaseansi eesmärgiks oli peale koolipäeva lõppu üldiste pingete neutraaliseerimine ning tasakaalupunkti leidmisele kaasa aitamine, ka pöörata tähelepanu pingete tekkepõhjustele.

Lõputöö on vormistatud 28. leheküljel, millele on juurde lisatud ka viiteallikad.

Sissejuhatuses autor pöörab tähelepanu sellele, et teraapiaprotsessi on alati kaasatud perekond, kaaslased ja õpetajad. See on väga tähtis märkus.

Taustauuringu osas annab autor hea lühikirjeldus tundeeluhäiretest ja tikidest, ka koolistressist - teemad mis on olulised ja aktuaalsed seoses tema kliendiga. Ainuke asi mis on puudu - viited teooria materjalile.

Teraapiaprotsessi osas kasutatavad meetodid ja tehnikad on selgelt välja toodud kasutatavad tehnikad.

Oma teraapia praktikas autor kasutab erinevaid muusikapalasisid, kuid ei põhjenda oma valikut, miks kasutas antud olukorras just neid.

Seanssid on hästi planeeritud ja ülesehitatud. Tundub et mõned seanssid ei läinud plaani järgi, kuid autor leidis lahendust lähtuvalt olukorrast.

Seansside alguses on tavaliseks et klient mängib oma hetkemeeleolu kandel - hea harjutus kliendi hetke eneseväljendamiseks ja hetke tunnete reflekteerumiseks.

III seansil on Katjusha laulu esitamine terapeutile - hea kontakti loomine kliendi ja terapeuti

vahel.

IV seanssil autor kirjutab: Anda lapsele ruumi tegelda talle hetkel huvipakkuvate asjadega. Ühelt poolt mulle tundub see on õige, sest protsessis laps tegeleb nende asjadega mis talle hetkel kõige rohkem muret teevad või on aktuaalsed. Kuid teiselt poolt, sellist tegevust on vaja osata mingil moel piirata, et see ei läheks teraapiategevuse raamidest välja.

V seanssil: pillede dialoog, autor kirjutab: see oli kunstlikult esilekutsutud naer, kuid ka sellel oli omamoodi pinget vabastav toime. Sooviks ka rohkem analüüsi mis see naer võiks tähendada.

VII seanss on läbiviidud mängulises vormis, kus autor näitab ka oskust minna laste maailma.

VIII seanssil salatiteema tundub natuke ebaadekvatne, kuid kui vaadelda selle isiklikku jagamise nurgast, siis võib olla tõesti see viib sellele et parema kontakti kliendi ja terapeudi vahel saavutada.

IX seanss mängulises vormis koos sõbraga, ülesanded tehtud tunduvad head olevat emotsionaalsete pingete vabastamiseks, palju liikumist ja vabadust.

Osa seanssidest oli läbi viidud mängulises vormis, mõned neist klassivennaga. Tundub et see andis rohkem pingetest vabastava tunnet seansidesse ja maandus emotsionaalseid pingeid seoses koolis õppimisega ja käimisega. Terapeut andis lapsele ka muusikat kaasa koju, mis tegi võimaluse teraapiaefektiivsuseks suuremaks, et kaasa haarata ka protsesse mis kodus toimuvad. Autorisõnadest tikid ka vähenesid, tundub ka sellest et stressitasand läks madalamaks. Sellega võib arvestada et teraapia on edkalt läbi viidud.

Lk. 27 autor kirjutab: Lastega töötamisel saab käivitada ainult positiivseid emotsioone, minnes nendega koos nende mänguväljale...tegelda tuleb unistustega ja tulevikuga. Luua hetkes häid emotsioone, seega paremat tulevikku, kasutades selleks muusikat ja helide maailma.

Selles ei ole autoriga täielikult nõus. Mu arvates, ei pruugi karta ka käidelda ja võtta teemasid mis tekitavad negatiivseid emotsioone. Tähtis need teemasid ülesse tuua (kui need on kuskil maha surutud) ning läbi töödelda.

Üldkokkuvõttes pean Silja Trisberg lõputöö väriliseks ja teen ettepaneku hinnata antud töö kui hea.